

Ciechanów, dnia 17 marca 2022 r.

Trybunał Konstytucyjny

Al. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżąca:

W M

Reprezentowana przez

Radcę prawnego Bartosza Machul

Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Gwardii Ludowej WRN 23/16
06-400 Ciechanów
OIRP w Warszawie
Nr wpisu WA-15263

**SKARGA
KONSTYTUCYJNA**

Działając w imieniu W M , na podstawie dokumentu pełnomocnictwa, którego odpis przedkładam w załączeniu wnoszę o stwierdzenie, że:

1. Art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393 z późniejszymi zmianami) rozumiany w ten sposób, że osoba pełniąca funkcję publiczną posiada więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek, w sytuacji, w której akcje lub udziały w tej spółce posiada jej małżonek i są one objęte małżeńską wspólnością majątkową jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i 3 w zw. z art. 2 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP
2. Art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393 z późniejszymi zmianami) rozumiany w ten sposób, że osoba pełniąca funkcję publiczną posiada więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek, w sytuacji, w której akcje lub udziały w tej spółce posiada jej małżonek i są one objęte małżeńską wspólnością majątkową jest niezgodny z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 2 Konstytucji RP
3. Art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393 z późniejszymi zmianami) rozumiany w ten sposób, że osoba pełniąca funkcję publiczną posiada więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek, w sytuacji, w której akcje lub udziały w tej spółce posiada jej małżonek i są one objęte małżeńską wspólnością majątkową jest niezgodny z art. 22 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Ponadto wnoszę o zasądzenie na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawą skargi konstytucyjnej jest Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia września 2021 r. doręczony skarżącej w dniu 17 grudnia 2021 r. uchylający Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dnia czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt i oddalający skargę.

Zgodnie z przepisami p.p.s.a. zaskarżane orzeczenie jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek odwoławczy. Skarżąca wyczerpała więc wszystkie przysługujące jej środki odwoławcze.

Zakwestionowane w niniejszej skardze regulacje prawne i sposób ich interpretacji stanowiły podstawę wydania orzeczenia, o którym mowa powyżej, gdyż Naczelny Sąd Administracyjny na tych przepisach oparł całe swoje rozstrzygnięcie.

UZASADNIENIE

Na podstawie Uchwały Zarządu Powiatu C nr z dnia sierpnia 2017 r. skarżąca została odwołana ze stanowiska Dyrektora Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w C. W uzasadnieniu uchwały o odwołaniu wskazano, iż skarżąca dopuściła się naruszenia ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Zarzucono jej, iż posiadała , które posiadał jej mąż, a które wchodziły w skład ustawowej wspólności małżeńskiej.

Wyrokiem z dnia czerwca 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W stwierdził nieważność uchwały Zarządu Powiatu C z dnia sierpnia 2017 r. nr w przedmiocie odwołania ze stanowiska Dyrektora Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w C. Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia września 2021 r. uchylono zaskarżony Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W w sprawie o sygn. akt i oddalono skargę obciążając skarżącą kosztami postępowania.

Z treści przytoczonego Wyroku NSA wynika, iż Naczelny Sąd Administracyjny w procesie interpretacji przepisów ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności doszedł do wniosku, iż przepis art. 4 pkt. 5 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne wyklucza możliwość posiadania przez małżonka więcej niż 10 % udziałów w spółce prawa handlowego, jeżeli udziały te objęte są wspólnością ustawową małżeńską. Naczelny Sąd Administracyjny uznał w ramach interpretacji przepisów ustawy, iż jego *ratio legis* opierało się na przeciwdziałaniu sytuacjom i uwikłaniom, które mogą stwarzać pokusę nadużywania zajmowanego stanowiska publicznego. Wskazać należy, iż w tym przypadku Naczelny Sąd Administracyjny podzielił stanowisko skarżącego kasacyjnie, że w wykonaniu zamiaru ustawodawcy w tym zakresie należy interpretować ten przepis w sposób cywilistyczny i powiązać go z problematyką majątkowych stosunków małżeńskich uregulowanych w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym. Z interpretacją tą nie można się zgodzić.

Pomimo możliwości przeprowadzenia w tym przypadku wykładni literalnej i odniesienia się do terminu „posiadania” udziałów przez osobę ujawnioną w Krajowym Rejestrze Sądowym, Naczelny Sąd Administracyjny odniósł się do innych przesłanek niż stanu faktycznego w oderwaniu od stosunków własnościowych. Naczelny Sąd Administracyjny swoje rozstrzygnięcie oparł na poglądzie wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/16, która wskazywała, iż udział w spółce wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków, w sytuacji gdy wkład wniesiony do spółki wchodził w skład tego majątku. Wskazać należy także, iż Naczelny Sąd Administracyjny uzasadniając wyrok wskazał, iż skarżąca była współwłaścicielem udziałów w spółce prawa handlowego, nie będąc jednocześnie ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym, czego ani Kodeks spółek handlowych, ani też ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym nie nakazuje i nie rozdziela.

Powiązanie przepisu art. 4 pkt. 5 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej wyłącznie z cywilnym pojęciem własności stanowi naruszenie konstytucyjnych praw i wolności skarżącej. Zakładając

racjonalność ustawodawcy, gdyby chciał on objąć treścią przepisu małżonków lub też sytuacje, w których osoby te objęte są majątkową wspólnością małżeńską zawarły określone zapisy w ustawie. Przyjęta przez Naczelny Sąd Administracyjny interpretacja przepisu art. 4 pkt. 5 ustawy prowadzić powinna do wniosku, iż ustawodawca chciał rozszerzenia zastosowania przepisów ograniczających prawo własności i prawo do swobody działalności gospodarczej także na małżonków osób pełniących funkcje publiczne. Interpretacja poczyniona przez Naczelny Sąd Administracyjny została dokonana wbrew wykładni językowej, z zastosowaniem niejasnych zasad celowościowo-systemowych pomimo jasnego i nie budzącego wątpliwości brzmienia samego przepisu i stosowanej od wielu lat praktyki. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W w wyroku w sprawie w sposób prawidłowy dokonał interpretacji i odkodowania przepisu art. 4 pkt. 5 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne wskazując fakt „posiadania udziałów”, które to pojęcie różne jest od kwestii natury właścicielskiej. Gdyby celem ustawodawcy było nawiązanie do problematyki majątkowej to wskazałby wprost, iż możliwość zajmowania określonych stanowisk lub pełnienia danych funkcji nie byłaby możliwa przez osoby, które są właścicielami ponad 10 % udziałów czy akcji spółek prawa handlowego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1999 r., I CKN 1146/97 (OSNC 1999, nr 12, poz. 209), w wypadku nabycia przez małżonka ze środków pochodzących z majątku wspólnego, w drodze czynności prawnej, udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, współnikiem staje się tylko małżonek uczestniczący w tej czynności. Sąd Najwyższy oddzielił zatem prawa korporacyjne od praw majątkowych. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 stycznia 2009 r., II CSK 446/08 (OSNCZD 2010, nr A, poz. 7) uznał, że akcje nabyte przez małżonka ze środków pochodzących z majątku wspólnego wchodzi w skład tego majątku, a akcjonariuszem staje się tylko małżonek uczestniczący w tej czynności. Należy więc odróżnić „posiadanie” udziałów w spółce prawa handlowego oraz ich umiejscowienie w majątku wspólnym małżonków. Wskazać ponadto należy, iż przytoczona przez organ sprawa tocząca się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt III CZP 32/16 miała charakter egzekucyjny, nie natomiast administracyjno-prawny i nie odnosiło się do „posiadania udziałów” lecz jedynie do ich umiejscowienia w majątku wspólnym małżonków. Ponieważ udziały te wchodziły w skład wspólności majątkowej małżeńskiej, czego skarżąca nigdy nie zaprzeczała, były one wykazywane w oświadczeniu majątkowym skarżącej.

Wskazać należy, iż analogiczne przepisy wywołujące analogiczne skutki znajdowały się w przepisach prawa o ustroju sądów powszechnych, prawa o prokuraturze i innych, które miały na celu ograniczenie prowadzenia działalności przez osoby pełniące funkcje publiczne, a nie ich małżonków.

Zdaniem skarżącej Naczelny Sąd Administracyjny oparł swoje orzeczenie na sprzecznej z Konstytucją RP interpretacji przepisów art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393 z późniejszymi zmianami), która to interpretacja narusza 64 ust. 1 i 3 w zw. z art. 2 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust 3 Konstytucji RP, art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 2 Konstytucji RP, art. 22 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Zdaniem skarżącej interpretacja przyjęta przez Naczelny Sąd Administracyjny narusza nie tylko jej prawo własności, lecz także w istotnym zakresie ogranicza prawo własności jej męża jako posiadacza udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Ogólne zasady respektowane w demokratycznym państwie prawa wymagają, aby regulacje o charakterze wyjątkowym, restrykcyjnym, interpretować w sposób ścisły. W tym przypadku przepisy ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne wprost zakazują określonej kategorii osób prowadzenia działalności gospodarczej oraz udziału w spółkach prawa handlowego, który byłby nie do pogodzenia z pełnioną funkcją. Intencją ustawodawcy w tym przypadku była bez wątpienia chęć uniknięcia ewentualnego konfliktu interesów przez osoby pełniące funkcje publiczne, ograniczając nie tylko ich swobodę podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, ale także ograniczając możliwość uczestniczenia przez nich w spółkach prawa handlowego jako wspólnicy lub udziałowcy.

Bez wątplenia należy podzielić Wyrok Trybunału Konstytucyjnego wyrażony w sprawie K. 29/95 (OTK w 1996 r., t. I, s. 85), zgodnie z którym "ustawodawca może więc nakładać na radnych różnego rodzaju ograniczenia w odniesieniu do ich działalności zawodowej, pod warunkiem, że ograniczenia te pozostawać będą w racjonalnym związku z interesem publicznym, któremu mają służyć i że zakres tych ograniczeń pozostanie współmierny do rangi tego interesu". Już sama analiza treści uzasadnienia przytoczonego Wyroku winna prowadzić do wniosku, iż ograniczenia te mogą być nakładane na konkretne osoby, a nie na małżonków tych osób. Opierając się na wykładni przyjętej przez Naczelną Sąd Administracyjny należałoby uznać, iż małżonek osoby pełniącej funkcję publiczną nie może prowadzić żadnej pozarolniczej działalności gospodarczej, ponieważ zarówno przychody jak i ewentualne środki do prowadzenia tej działalności gospodarczej wejdą w skład majątku wspólnego małżonków pozostających w ustroju małżeńskiej wspólności majątkowej. Nałożone w tym przypadku ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej dotyczyć mają wyłącznie osób pełniących funkcję publiczną, a nie ich małżonków. W przypadku, w którym ustawodawca chciałby rozróżnić czy też rozdzielić sytuację osób pozostających w ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej, to wprowadziłby odpowiedni zakres ustawowy, który nie pozostawiłby wątpliwości co do możliwości prowadzenia działalności gospodarczej czy też posiadania udziałów w spółce prawa handlowego przez małżonka.

Zdaniem skarżącej art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393 z późniejszymi zmianami) rozumiany w ten sposób, iż w czasie pełnienia funkcji publicznej małżonek osoby pełniącej tą funkcję nie może być posiadaczem więcej niż 10 % udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego narusza prawo własności oraz zasadę ochrony własności wyrażoną w Konstytucji RP, zasadę proporcjonalności - wyrażoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji - w myśl której wszelkie ograniczenia praw podmiotowych, mogą być stosowane wyłącznie w przypadku spełnienia przesłanek określonych w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, tymczasem uniemożliwienie małżonkowi osoby pełniącej funkcję publiczną posiadania więcej niż 10 % udziałów w spółkach prawa handlowego ogranicza w sposób nieuzasadniony, nieadekwatny i nieproporcjonalny gwarantowane konstytucyjnie prawo własności, swobody prowadzenia działalności gospodarczej, zasadę demokratycznego państwa prawnego - wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz wywodzoną z niej zasadę rzetelnej legislacji, obejmująca zasadę określoności prawa w sytuacji, w której brak jest wyraźnej dyspozycji ze strony ustawodawcy, co do objęcia dyspozycją przepisów małżonka osoby pełniącej funkcję publiczną lub też składników majątku wspólnego małżonków.

W wyroku z 13 lipca 2004 r., sygn. K 20/03 (OTK ZU nr 7/A/2004, poz. 63), na który Trybunał powołał się w sprawie o sygn. Kp 2/19, Trybunał orzekł o niekonstytucyjności obowiązku ujawnienia przez funkcjonariuszy samorządowych w składanych przez nich oświadczeniach informacji o działalności gospodarczej wstępnym, zstępnym oraz rodzeństwa tych funkcjonariuszy. Podstawą orzeczenia niekonstytucyjności w wyroku o sygn. K 20/03 nie był jednak sam fakt, że wstępni, zstępnym i rodzeństwo funkcjonariuszy samorządowych nie są osobami pełniącymi funkcję publiczną, lecz było nią naruszenie zasady proporcjonalności. Trybunał orzekł wówczas, że "stopień ograniczenia prywatności wstępnym, zstępnym i rodzeństwa funkcjonariuszy samorządowych, a także - w pewnym zakresie - samych funkcjonariuszy nie odpowiada warunkom proporcjonalności". Jednocześnie jednak Trybunał stwierdził, że ingerencja w prywatność była proporcjonalna w zakresie odnoszącym się do małżonków funkcjonariuszy samorządowych. Przyjął przy tym, że grupę małżonków należało potraktować odmiennie niż grupę wstępnym, zstępnym i rodzeństwo. Jak wynika z uzasadnienia wyroku o sygn. K 20/03, "[p]o pierwsze, nie wchodzi tu w grę ujawnienie, wbrew woli zainteresowanych, powiązań rodzinnych; pozostawanie w związku małżeńskim jest okolicznością znaną otoczeniu. Po drugie, ze względu na fakt pozostawania małżonków we wspólnym pożyciu, nie zachodzi niebezpieczeństwo, że funkcjonariusz nie posiada informacji o osobie, co do której ma składać oświadczenie. Po trzecie, wspólne pożycie małżonków, a nawet - w przeważającej liczbie przypadków pozostawanie we wspólności majątkowej, powoduje, że wszelkie dobra nabywane przez jednego z małżonków, uzyskiwane przez niego korzyści, wynagrodzenie za pracę stanowią o poprawie sytuacji materialnej obojga małżonków, są przeznaczone do wspólnego korzystania, nawet jeśli małżonkowie znieśli ustrój wspólności

ustawowej. Wskazać należy, iż w toku procesu legislacyjnego, a następnie w toku procedowania przez Trybunał sprawy Kp 2/19 uwidocznił się wola ustawodawcy wyodrębnienia majątku wspólnego i majątku osobistego małżonków. Jednakże treść ustawy w tej chwili pozostaje bez zmian i nie wyróżnia majątku wspólnego i odrębnego małżonków pozostawiając jedynie kwestię „posiadania” udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego.

Warto podkreślić, że ustawa o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dotyczy wyłącznie tych osób, natomiast ich małżonków jedynie w ograniczonym zakresie (takim jak konieczność zgłaszania rozpoczęcia prowadzenia przez małżonka działalności gospodarczej). Żaden przepis prawa nie nakazuje natomiast informowania kogokolwiek o objęciu przez małżonka udziałów w spółce handlowej w inny sposób niż poprzez wykazanie udziałów objętych wspólnością ustawową małżeńską. Co więcej gdyby racjonalny ustawodawca chciał wprowadzić zakaz posiadania udziałów w spółkach handlowych przez małżonków osób określonych w rzeczonyj ustawie, to wprowadziłby odpowiedni zapis, natomiast ustawa nosiłaby nazwę o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz ich małżonków.

Zdaniem skarżącej interpretacja dokonana przez Naczelny Sąd Administracyjny naruszyła zasadę demokratycznego państwa prawnego, z uwagi na fakt, iż organy państwa przy wykonywaniu władzy publicznej powinny opierać się na obowiązujących przepisach prawa. W tym kontekście nie sposób nie przywołać uzasadnienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W , który stwierdził, iż przepisy restrykcyjne należy interpretować ściśle, natomiast w przypadku, w którym ustawodawca uzależniłby posiadanie lub nieposiadanie udziałów lub akcji od stosunków właścicielskich to zawarłby ten przepis w ustawie. Brak takiego zapisu ustawowego powoduje, iż nie jest możliwe przeprowadzenie w tym zakresie wykładni przepisu odwołującej się do prawa własności. Własność i posiadanie to odrębne instytucje prawa cywilnego, które nie mogą być interpretowane w taki sam sposób.

Zdaniem skarżącej interpretacja dokonana przez Naczelny Sąd Administracyjny naruszyła prawo do własności, nie tylko przysługujące jej, ale także jej małżonkowi. Konstytucja RP chroni prawo własności jako jeden z fundamentów społecznej gospodarki rynkowej, dlatego też ograniczenia w zakresie prawa własności mogą być wprowadzone wyłącznie w formie ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. W tym przypadku prawo własności małżonka skarżącej zostało naruszone w istotny sposób. Pomimo braku konieczności przedstawiania informacji o posiadanych przez małżonka udziałach lub akcjach (obowiązek taki dotyczy wyłącznie podjęcia przez małżonka pozarolniczej działalności gospodarczej) interpretacja Naczelnego Sądu Administracyjnego powinna prowadzić do wniosku, iż małżonkowie osób pełniących funkcje publiczne nie mogą obejmować i posiadać akcji czy też udziałów w spółkach prawa handlowego, jeżeli udziały te lub akcje przekraczają 10 % kapitału zakładowego. Przyjęcie takiej interpretacji jest nie do pogodzenia z istotą prawa własności. Ustawa o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dotyczy wyłącznie tych osób i ogranicza wyłącznie prawa tych osób, a nie ich małżonków i to bez względu na małżeńskie stosunki majątkowe.

Zdaniem skarżącej przepis art. 4 ust. 5 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne rozumiany w ten sposób, że posiadanie więcej niż 10 % udziałów lub akcji w kapitale zakładowym tej spółki przez małżonka pozostającego z osobą pełniącą funkcję publiczną w ustroju małżeńskiej wspólności majątkowej narusza zasadę proporcjonalności określoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Brak jest logicznego uzasadnienia dla którego ustawa miałaby ograniczać możliwość prowadzenia działalności gospodarczej czy też posiadania udziałów w spółkach małżonkom osób pełniących funkcje publiczne. Co więcej w toku postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym skarżąca przedstawiła szereg dokumentów potwierdzających, że w przypadku sędziów, prokuratorów oraz innych osób wykonujących zawody w stosunku do których ustawodawca podjął decyzję o ograniczeniu ich prawa do prowadzenia działalności gospodarczej i posiadania udziałów w spółkach prawa handlowego również występuje wiele sytuacji, w których osoby te są

właścicielami na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej więcej niż 10 % akcji lub udziałów w spółkach prawa handlowego, a posiadaczami tych akcji lub udziałów są ich współmałżonkowie. W tym zakresie doszło także do naruszenia art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP tj. zasady równości i zakazu dyskryminacji. Interpretacja dokonana przez Naczelny Sąd Administracyjny powoduje rozdzielenie praw korporacyjnych (posiadania udziałów lub akcji) oraz prawa własności w sposób dyskryminujący.

Zdaniem skarżącej sposób rozumienia przepisu stanowiącego podstawę skargi narusza także art. 22 Konstytucji RP ograniczając prawo małżonka osoby pełniącej funkcję publiczną do prowadzenia działalności gospodarczej czy też posiadania udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego w sposób nieuzasadniony i sprzeczny z Konstytucją RP. Wskazać należy, iż ustawa dotyczy wyłącznie osób pełniących funkcję publiczną, a rozciągnięcie stosowania przepisów tej ustawy na małżonków nie jest uzasadnione ważnym interesem publicznym. Gdyby ustawodawca chciał ograniczyć także możliwość prowadzenia działalności gospodarczej na małżonków osób pełniących funkcję publiczną, pozostających w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej, to zrobiłby to wprost, wskazując, iż osoby te nie mogą być właścicielami udziałów w spółkach prawa handlowego.

Z uwagi na powyższe wnoszę jak na wstępie.

/

(Bartosz Machul)
Bartosz Machul
WA 15263

Załączniki:

- pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie o sygn. akt
koperta oraz wydruk ze strony <https://emonitoring.poczta-polska.pl/> potwierdzający odebranie ostatecznego orzeczenia przez skarżącą w dniu 17 grudnia 2021 r.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie o sygn. akt
- cztery odpisy skargi wraz z załącznikami